رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

إِقَامَةُ البَرَاهِينِ عَلَى حُكْمِ مَنِ اسْتَغَاثَ بِغَيرِ اللهِ | نرويجي | norsk

Bevisføringen for kjennelsen om den som søker hjelp ved å påkalle andre enn Allah

Forfattet av Den noble lærde Sheikh
Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨هـ

بن باز ، عبدالعزيز
إقامة البراهين على حكم من استغاث بغير الله - نرويجي. /
عبدالعزيز بن باز ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. .-
الرياض ، ١٤٤٨هـ
٦٨ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٣٩٣٧
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-٤٤٨-٠

إِقَامَةُ البَرَاهِينِ عَلَى
حُكْمِ مَنِ اسْتَغَاثَ بِغَيرِ اللهِ

Bevisføringen for kjennelsen om den som søker hjelp ved å påkalle andre enn Allah

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللهُ

Forfattet av Den noble lærde Sheikh
Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Den andre avhandlingen:

Dommen om å søke hjelp hos Profeten ﷺ

All lovprisning tilhører Allah alene, og måtte Allahs fred og velsignelser være over Allahs sendebud, hans familie, hans følgesvenner og de som følger hans veiledning.

Videre: Den kuwaitiske avisen Al-Mujtama publiserte i sin utgave nr. 15, utgitt 19/4/1390 AH, noen diktvers under tittelen: (Til minne om den edle Profetens fødsel). Disse versene inneholdt det å søke hjelp i nød (istighathah) hos Profeten ﷺ, og å søke seier gjennom ham; for å redde ummah, gi den seier og befri den fra splittelsen og uenigheten den har falt i. Versene var signert av en som kalte seg selv: (Aminah), og dette er teksten fra de nevnte versene:

Å Allahs budbringer, redd en verden... som antenner krig og fortæres av dens flammer.

Å Allahs sendebud, redd et folk … hvis vandring i tvilens mørke har vart lenge.

Å Allahs sendebud, redd en ummah … som har gått seg vill i sorgens labyrinter, der dens veier er gått tapt.

Inntil hun sa:

Fremskynd seieren slik Du fremskyndet den... på

Badrs dag da du påkalte Allah

Da ble ydmykelsen forvandlet til en strålende seier … Sannelig har Allah soldater som du ikke ser.

(Slik retter denne forfatteren sitt kall og sin bønn om hjelp til sendebudet ﷺ, og ber ham om å komme ummah til unnsetning ved å fremskynde seieren, idet hun glemmer — eller er uvitende om — at seieren ligger i Allahs hender alene, og ikke i hendene til profeten ﷺ eller noen andre av skapningene, slik Allah den Opphøyde har sagt i Sin tydelige bok:

﴿...وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

«...og seieren er bare fra Allah, Den Allmektige, Den Vise.» [Al-Imran: 126], Og Allah, Den Majestetiske, sier:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

«Hvis Allah hjelper dere, så kan ingen overvinne dere, og hvis Han forlater dere, hvem er det da som kan hjelpe dere etter Ham...» [Al-Imran: 160].

Denne handlingen av du'ā og bønn om hjelp i nød er: å vie en type tilbedelse til andre enn Allah, Den Opphøyde; Det er kjent gjennom tekstene og konsensus at dette ikke er tillatt, og at Allah, Æret er Han, skapte skapningene for å tilbe Ham, og sendte sendebudene og åpenbarte bøkene for å

forklare denne tilbedelsen og kalle til den, som Han, Æret er Han, sa:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

«Og Jeg [Allah] skapte ikke djinn og mennesker for annet enn å tilbe Meg (Alene).» [Adh-Dhariyat: 56]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

«Sannelig har Vi sendt hvert folk [hver generasjon, mennesker og djinn, hvert samfunn i øst og vest fikk samme beskjed: "Tilbe Allah Alene"] Sendebud (som forkynte): "Tilbe (kun) Allah, og hold dere unna Taghut (avguder, falske guddommer)"...». [An-Nahl: 36]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾﴾

«Vi sendte intet Sendebud før deg, (Muhammad ﷺ) uten at Vi innga ham (å forkynne) at det finnes ingen annen gud verdig tilbedelse utenom Meg, så tilbe Meg (Alene)!». [Al-Anbiya': 25]. Og Allah, Den Majestetiske, sier:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴿١﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴿٢﴾﴾

«Alif — Lam — Ra [disse bokstavene er et av Koranens mirakler, og kun Allah Alene kjenner deres betydning]. (Dette er) en Skrift, hvis vers er

perfeksjonerte, deretter tydelig forklart av En [Allah] som er Vis, som Vet Alt; (1)»

«(med budskapet:) "Tilbe ingen utenom Allah!" Sannelig! Jeg, (Muhammad ﷺ), er en advarer og et bud med godt nytt [advarer om helvetesilden til de som trosser Allah, og bærer av gode budskap om Paradiset for dem som adlyder Allah] fra Ham til Dere». (2) [Hud: 1, 2].

I disse klare versene har Allah klargjort at Han ikke skapte jinn og mennesker for annet enn å tilbe Ham alene, uten noen partnere. Han forklarte at Han sendte sendebudene, fred være med dem, for å påby denne tilbedelsen og forby det motsatte. Han fortalte også at Han har gjort versene i sin Bok klare og tydelige, slik at ingen andre enn Han skal tilbes.

Det er velkjent at tilbedelse betyr: å dedikere all tilbedelse til Allah alene og å adlyde Ham, ved å etterkomme Hans påbud og å holde seg unna det Han har forbudt. Allah har påbudt og informert om dette i mange vers, blant dem er Hans ord, Den Opphøyde:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

«Og de ble ikke befalt annet enn å tilbe Allah, være oppriktige mot Ham i sin religion, i ren monoteisme...» [Al-Bayyinah: 5] Og Hans Ord, den Allmektige og den Høyeste:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

«Deres Herre har bestemt at dere kun skal tilbe Ham...» [Al-Isra': 23] Og Hans Ord, Æret er Han:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

«Sannelig, Vi har åpenbart deg al-Kitab (Boken, Skriften) med sannheten, så tilbe Allah i religiøs oppriktighet mot Ham.» [2)

«Sannelig, den rene religion tilhører Allah alene. Og de som tar beskyttere ved siden av Ham (sier): 'Vi tilber dem bare for at de skal bringe oss nærmere Allah.' Sannelig, Allah vil dømme mellom dem i det de er uenige om. Sannelig, Allah veileder ikke den som er en løgner og en vantro.»

[Az-Zumar: 2-3].

Versene om dette er mange, og de viser alle at tilbedelse må gjøres oppriktig til Allah alene, og at man må forlate tilbedelse av alt annet enn Ham, slik som profeter og andre.

Det er ingen tvil om at bønn (du'ā') er blant de viktigste og mest omfattende typer tilbedelse, så det er påkrevd at man har ren oppriktighet i den for Allah alene, slik Han sa, Mektig og Majestetisk er Han:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝١٤﴾

«Så påkall Allah, med oppriktig hengivenhet i

religionen for Ham alene, selv om de vantro misliker det.» (14) [Ghafir: 14] Og Han, Azza wa Jalla, sa:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴿١٨﴾﴾

«Moskeene tilhører Allah, så påkall ingen sammen med Allah.» [Al-Jinn: 18] Denne veiledningen om å rette bønn til Allah alene omfatter alle skapninger, blant profetene og andre; og Hans Ord:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِّنَ ٱلظَّٰلِمِينَ﴿١٠٦﴾﴾

«Og påkall ikke noe ved siden av Allah som verken gagner deg eller skader deg. For hvis du gjør det, vil du sannelig være blant de urettferdige.» [Yunus: 106] Dette er en henvendelse til Profeten ﷺ, og det er kjent at Allah, Æret er Han, har beskyttet profeten mot shirk, og hensikten med dette er kun å advare andre enn ham, deretter sa Han, Opphøyd er Hans majestet:

﴿وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ﴿١٠٦﴾﴾

«Og påkall ikke utenom Allah det som verken gagner deg eller skader deg. Hvis du gjør det, vil du sannelig være blant de urettferdige.» [Yunus: 106] Dette er rettet til Profeten ﷺ, og hensikten med det

er å advare andre; ettersom det er kjent at Allah, Æret er Han, har beskyttet Sitt Sendebud mot shirk. Deretter forsterket Allah, Den Opphøyde, forbudet og advarselen, og Han sa:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

«...hvis du gjør det, da vil du sannelig være blant de urettferdige.» Når urett brukes i absolutt forstand, menes det: stor shirk, slik Den Allmektige har sagt:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

«...og de vantro er de urettferdige.» [Al-Baqarah: 254] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

«... Sannelig, shirk (polyteisme) er en stor urett.» [Luqman: 13] For hvis lederen for Adams barn - fred og velsignelser være med ham - ville ha vært blant de urettferdige dersom han hadde påkalt andre enn Allah, hvordan er det da med andre?!

Disse og andre vers viser at påkallelse av andre enn Allah – slik som de døde, trær, avguder og lignende – er shirk overfor Allah, Den Mektige og Majestetiske. Dette er i strid med Allahs enhet i tilbedelsen, som er hensikten med skapelsen av jinn og mennesker, utsendelsen av sendebud og åpenbaringen av bøkene. Det motsier også betydningen av «La ilaha illa Allah», som avviser all

tilbedelse av andre enn Allah, og bekrefter den for Allah alene, slik Allah, Den Opphøyde, har sagt:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ٦٢﴾

«Det er fordi Allah er Sannheten, og det de påkaller ved siden av Ham er falskhet, og fordi Allah er Den Opphøyde, Den Store.» [Al-Hajj: 62].

Dette er religionens hovedprinsipp og grunnlaget for religionen, og tilbedelseshandlinger er ikke gyldige uten at dette grunnlaget er korrekt, slik Allah, Den Opphøyde, sier:

﴿وَلَقَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ لَئِنۡ أَشۡرَكۡتَ لَيَحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٦٥﴾

«Sannelig ble det åpenbart til deg og til dem før deg: Hvis du setter noen andre ved siden av Allah i tilbedelsen, vil dine gjerninger bli forgjeves, og du vil sannelig være blant de tapende.» [Az-Zumar: 65] Og Han, Den Opphøyde og Allmektige, sa:

﴿...وَلَوۡ أَشۡرَكُواْ لَحَبِطَ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ﴾

«...men hadde de satt andre ved siden av Allah, ville alle deres gjerninger vært forgjeves.»

[Al-An'am: 88]

Av det foregående blir det klart at islams religion og vitnesbyrdet: (at ingen guddom er verdig tilbedelse utenom Allah – lā ilāha illā Allāh) har to

store grunnlag:

Det ene er: at ingen tilbes unntatt Allah alene og uten partnere; så den som påkaller de døde blant profetene og andre, eller påkaller avguder, trær, steiner eller andre skapninger, eller søker nødhjelp hos dem, eller søker nærhet til dem gjennom slaktoffer og løfter, eller ber til dem, eller kaster seg ned for dem i tilbedelse; han har sannelig tatt dem som herrer i stedet for Allah, gjort dem til likemenn med Ham, den Opphøyde, og har dermed motsagt og opphevet meningen med at det ikke finnes noen guddom verdig tilbedelse utenom Allah.

Det andre: at Allah ikke skal tilbes på annen måte enn i henhold til lovgivningen til Hans profet og sendebud ﷺ. Den som innfører en innovasjon (bid'ah) i religionen som Allah ikke har tillatt, har ikke oppfylt betydningen til vitnesbyrdet om at Muhammad er Allahs sendebud, og hans handlinger vil verken gagne ham eller bli akseptert fra ham. Allah, Mektig og Majestetisk er Han, sa:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴿٢٣﴾﴾

«Og Vi vil ta for Oss det de har utført av gjerninger, og gjøre det til spredt støv.» [Al-Furqan: 23] Det som menes med gjerningene nevnt i verset: gjerningene til den som dør i en tilstand av shirk mot Allah den Allmektige.

Dette inkluderer også nyskapte handlinger

(bidʿah) som Allah ikke har tillatt; de vil på Dommedagen bli som spredt støv, fordi de ikke samsvarer med Hans rene lov, slik Profeten ﷺ sa:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som innfører noe nytt i vår sak som ikke hører til den, vil bli avvist.» Det er enighet om dens autentisitet (rapportert av al-Bukhari og Muslim).

Konklusjonen er at denne forfatteren har rettet sitt rop om hjelp og sin bønn til Sendebudet ﷺ, og vendt seg bort fra verdenenes Herre, Han som har seier, skade og nytte i Sin hånd, og ingenting av dette ligger i noen annens hånd.

Det er ingen tvil om at dette er en stor og alvorlig urett, og Allah, Den Allmektige, har befalt å påkalle Ham, Den Opphøyde, og lovet å svare de som påkaller Ham, og advart de som er arrogante ovenfor dette om at de skal gå inn i Helvete, slik Den Allmektige har sagt:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾﴾

«Og deres Herre sier: 'Påkall Meg, så vil Jeg svare dere. De som er arrogante ovenfor å tilbe Meg, de skal gå inn i Helvete i ydmykhet.'» [Ghafir: 60] Det vil si: underdanige, ydmyke. Så dette edle verset viser at Duʿā er tilbedelse, og at den som er arrogant ovenfor å påkalle Allah, har Helvete som sitt

oppholdssted. Hvis dette er tilstanden til den som er arrogant ovenfor å påkalle Allah, hvordan vil da tilstanden være for den som påkaller andre enn Ham, og vender seg bort fra Ham, mens Han, Den Opphøyde, er Den Nære, Eieren av alt, og Den som har makt over alt, slik Han, Den Opphøyde, sier:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾﴾

«Og når Mine tjenere spør deg om Meg, så er Jeg nær. Jeg svarer påkallingen til den som påkaller Meg når han påkaller Meg. Så la dem svare Meg og tro på Meg, slik at de kan bli rettledet.» [Al-Baqara: 186] Sendebudet ﷺ har i en autentisk hadith fortalt at Du'ā er (selve) tilbedelsen, og han sa til sin fetter Abdullah bin Abbas (måtte Allah være tilfreds med dem begge):

«احْفَظِ اللهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللهِ».

«Vern Allah ved å gjøre det Han har befalt og unngå det Han har forbudt, så vil Allah beskytte deg. Vern Allah, så vil du alltid finne Hans veiledning foran deg. Når du spør om noe, spør Allah. Når du søker hjelp, søk hjelp hos Allah.» Det ble rapportert av al-Tirmidhi og andre.

Profeten ﷺ sa også:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

«Den som dør, mens han påkaller en likemann/partner ved Allah, vil gå inn i Helvete.» Rapportert av al-Bukhari. Det ble rapportert i Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim at Profeten ﷺ ble spurt: "Hva er den største synden?" Han svarte:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

«Å sette en likemann ved Allahs side, mens det er Han som har skapt deg». En nidd (ندّ) betyr en likemann eller likeverdig. Enhver som påkaller andre enn Allah, eller søker hjelp hos dem, eller avlegger løfter til dem, eller slakter for dem, eller retter noe av tilbedelsen til dem utover det som er nevnt tidligere, har tatt dem som en nidd – enten det er en profet, en helgen (wali), en engel, en jinn, en avgud eller andre skapninger.

Her vil noen kanskje si: Hva er da dommen om å be en levende og tilstedeværende person om det han er i stand til, og å søke hans hjelp i konkrete (sanselige) saker som han har evne til å utføre; Svaret er: Dette er ikke shirk, men heller en av de vanlige og tillatte handlingene blant muslimer, slik Allah sa i historien om Musa (Moses):

﴿...فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِى مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِى مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

«...så ba den som tilhørte hans gruppe ham om hjelp mot den som var hans fiende...» [Al-Qaṣaṣ: 15]

Som Allah også sa i historien om Musa (Moses):

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

«Så dro han derfra, i frykt og på vakt...» [Al-Qaṣaṣ: 21] Slik mennesket søker hjelp hos sine følgesvenner i krig og i andre saker som oppstår for menneskene, hvor de har behov for hverandre.

Allah har befalt Sin profet ﷺ å informere sin ummah om at han verken kan gi noen nytte eller skade, så Han, Den Opphøyde, sa:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝٢٠ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝٢١﴾

«Si: Jeg påkaller kun min Herre, og setter ingen ved Hans side.»

«Si: 'Sannelig, jeg rår ikke over skade eller rettledning for dere.'» (22) [Al-Jinn: 21, 22] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝١٨٨﴾

«Si: Jeg har ingen makt over verken gagn eller skade for meg selv, unntatt det Allah vil. Og hvis jeg hadde kjennskap til det skjulte, ville jeg ha skaffet meg rikelig av det gode, og det onde ville ikke ha berørt meg. Jeg, (Muhammad ﷺ), er intet annet enn en advarer og et bud med godt nytt [advarer om helvetesilden til de som trosser Allah, og bærer av

gode budskap om Paradiset for dem som adlyder Allah] for et folk som tror.» [Al-A'raf: 188].

Versene i denne betydningen er mange.

Det er velkjent at Profeten ﷺ ikke ber til andre enn sin Herre, slik det er bekreftet fra ham at han på dagen for Badr søkte Allahs hjelp, og ba Ham om seier over sin fiende, og var vedholdende i dette, og sa: «O Herre! Oppfyll for meg det Du har lovet meg». Helt til den fremste sannferdige, Abu Bakr - må Allah være tilfreds med ham -, sa: Det er tilstrekkelig for deg, O Allahs sendebud, for Allah vil oppfylle for deg det Han har lovet deg, og Allah, Den lovpriste, åpenbarte angående dette Sitt utsagn, Den opphøyde:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَٱسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّى مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ مِّنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ مُرْدِفِينَ ۝٩﴾

«Da dere søkte hjelp hos deres Herre, så svarte Han dere: 'Jeg vil støtte dere med tusen engler, den ene etter den andre.'» [Al-Anfal: 9] Så minnet Han, Æret er Han, dem i disse versene om deres rop om hjelp, og fortalte at Han bønnhørte dem, så Han støttet dem med englene; for å bringe gledesbudskapet om seieren og for å gi dem ro. Og Han, Æret er Han, klargjorde at seieren ikke er fra englene, men at seieren utelukkende er fra Ham, så sa Han, Den Høyeste:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ...﴾

«Og hjelpen kommer kun fra Allah...» [Al-Imran: 126] Og Allah, Den Majestetiske, sier:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴿١٢٣﴾﴾

«Og sannelig hjalp Allah dere ved Badr mens dere var svake. Så frykt Allah, slik at dere kan være takknemlige.» [Al-Imran: 123]. Allah, Den Opphøyde, har i dette verset klargjort at Han, Æret er Ham, er Den som ga dem seier på dagen ved Badr, og dermed ble det kjent at det Han ga dem av våpen og styrke, og det Han støttet dem med av engler – alt dette er av årsakene som leder til seier, glade budskap og ro, og seieren kommer ikke fra disse, tvert imot er den fra Allah alene. Så hvordan våger denne forfatteren eller andre å rette sin bønn om hjelp og anmodning om seier til Profeten ﷺ, og vende seg bort fra verdenenes Herre, Han som eier alt og har makt over alle ting?!

Det er ingen tvil om at dette er blant den verste uvitenhet, snarere blant den største shirk. Derfor kreves det av forfatterinnen å omvende seg til Allah, Den Opphøyde, med en oppriktig omvendelse. Og den oppriktige omvendelsen innebærer flere ting, som er: Den første: Å angre over det som har skjedd. Den andre: Å slutte helt med det som ble begått. Det tredje: Å ha en fast beslutning om ikke å vende tilbake til det, av

ærbødighet for Allah og oppriktighet overfor Ham, i lydighet mot Hans befaling og i forsiktighet mot det Han har forbudt. Dette er den oppriktige angeren (tawbah nasūh). Også er det et fjerde punkt som gjelder spesifikt når uretten er begått mot menneskers rettigheter, og dette er: Det fjerde: Å gi tilbake rettigheten til den som har krav på den, eller å be om tilgivelse fra vedkommende.

Allah har befalt Sine tjenere omvendelse, og lovet dem å akseptere den, slik Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴿٣١﴾﴾

«Og vend dere alle i anger til Allah, å dere Troende, slik at dere kan lykkes.» [An-Nur: 31] Og Han sa om de kristne:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴿٧٤﴾﴾

«Vil de da ikke omvende seg til Allah og be Ham om tilgivelse? Og Allah er tilgivende, barmhjertig. (74)» [Al-Mā'idah: 74] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴿٧٠﴾﴾

«Og de som ikke påkaller noen annen gud ved Allahs side, og ikke dreper det liv Allah har gjort

ukrenkelig, unntatt med rett, og ikke begår utukt. Den som gjør dette, vil møte straffen for sin synd.»

«Straffen skal fordobles for ham på dommens dag, og han skal forbli i den, fornedret.»

«Unntatt den som omvender seg, tror og gjør gode gjerninger. For disse vil Allah bytte ut deres onde gjerninger med gode. Og Allah er tilgivende, barmhjertig.» [Al-Furqan: 68-70] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَهُوَ الَّذِى يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴿٢٥﴾﴾

«Og Han er Den som tar aksepterer omvendelse fra Sine tjenere, og tilgir dårlige handlinger, og Han vet hva dere gjør. (25)» [Ash-Shura: 25].

Det er også autentisk berettet fra Profeten ﷺ at han sa:

«الإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجُبُّ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

«Islam utsletter det som var før den, og omvendelse sletter det som var før den.»

Disse korte ordene er skrevet på grunn av den store faren ved polyteisme, fordi det er den største av syndene, av frykt for at noen skal bli villedet av det som har kommet fra denne forfatteren, og på grunn av plikten til å gi oppriktige råd til Allah og Hans tjenere. Jeg ber Allah, opphøyet er Hans majestet, om at dette blir nyttig, og at Han forbedrer vår tilstand og tilstanden til alle muslimer, og at Han gir oss alle forståelse i religionen og

standhaftighet i den, og beskytter oss og muslimene mot ondskapen i oss selv og våre dårlige handlinger. Allah er vokteren av dette og har evnen til å gjøre det.

Må Allahs fred og velsignelser være over hans tjener og sendebud, vår profet Muhammad, hans familie og hans følgesvenner.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Det tredje budskapet:

Dommen om å søke hjelp hos jinn og djevler og å gi løfter til dem

Fra Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz til de av muslimene som ser dette, måtte Allah veilede meg og dem til å holde fast ved Hans religion, og være standhaftige i den, amin.

As-salāmu ʻalaykum wa raḥmatu Allāh wa barakātuh.

Videre: Noen av brødrene har spurt meg om hva noen av de uvitende gjør; som å påkalle andre enn Allah, Æret er Han, og å søke unnsetning fra dem i nød; slik som å påkalle jinn, å søke hjelp fra dem, å gi løfter til dem, og å ofre til dem. Blant dette er også det noen av dem sier: (Å, dere sju), det vil si: sju av jinnenes ledere, ta ham, brekk beina hans, drikk blodet hans, lemlest ham, å, dere sju, gjør slik og slik med ham. Eller at noen av dem sier: (Ta ham, å midtdagens jinn, å ettermiddagens jinn), og dette finnes ofte i noen av de sørlige områdene. Og blant det som hører til dette er: å påkalle de døde blant profetene, de rettskafne og andre, og å påkalle englene, og å søke hjelp fra dem, Alt dette og lignende forekommer blant mange av dem som tilhører Islam, på grunn av uvitenhet og etterligning av dem som kom før dem. Kanskje tar noen av dem

lett på dette og rettferdiggjør det ved å si: «Dette er noe som bare sies med tungen, vi verken mener det eller tror på det.»

Han spurte meg også: om dommen for å inngå ekteskap med dem som er kjent for disse handlingene, deres slakt, å be over dem og bak dem, og om å tro på sjarlataner og spåmenn; slik som den som påstår å ha kunnskap om sykdommen og dens årsaker bare ved å se på noe som har berørt den sykes kropp, som turbanen, buksene, sløret og lignende.

Svaret: All lovprisning tilhører Allah alene, og måtte Allahs fred og velsignelser være over ham, som det ikke finnes noen profet etter, samt over hans familie og hans følgesvenner, og dem som følger deres veiledning frem til Dommedag.

Videre: Sannelig har Allah skapt mennesker og djinn for at de skal tilbe Ham, fremfor alt annet, og for å dedikere bønn, bønn om hjelp i nød, slakt, løfter og alle andre former for tilbedelse til Ham alene. Han har sendt sendebudene med dette og påbudt dem det, og Han åpenbarte de himmelske bøkene, hvorav den største er den edle Koranen, for å forklare dette, kalle til det og advare menneskene mot shirk med Allah og å tilbe andre enn Ham. Dette er grunnlaget av alle grunnlag og fundamentet for religionen, og det er betydningen av bekjennelsen at det er ingen guddom som tilbes i sannhet foruten

Allah, og sannheten: ingen guddom har rett på å bli tilbedt foruten Allah. For den benekter guddommelighet og tilbedelse for andre enn Allah, og bekrefter den – det vil si tilbedelsen – for Allah alene, utenom alt annet blant alle skapninger. Bevisene på dette fra Allahs bok og Hans sendebuds sunnah ﷺ er svært mange, blant dem er: hans ord – Jalla Jalaluhu –:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

«Og Jeg [Allah] skapte ikke djinn og mennesker for annet enn å tilbe Meg (Alene).» [Adh-Dhariyat: 56]. Og Hans Ord, Æret er Han:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

«Deres Herre har bestemt at dere kun skal tilbe Ham...» [Al-Isra': 23] Og Allah, Den Opphøyde, sier:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

«Og de ble ikke befalt annet enn å tilbe Allah, oppriktige i religionen for Ham, og vendt mot sannheten...» [Al-Bayyinah: 5] Og Allah, Den Opphøyde, sier:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴿٦٠﴾﴾

«Og deres Herre sier: 'Påkall Meg, så vil Jeg svare dere. De som er arrogante ovenfor å tilbe Meg, de skal gå inn i Helvete i ydmykhet.'» [Ghafir: 60] Og

Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

«Og når mine tjenere spør deg om Meg, så er Jeg nær. Jeg svarer på påkallelsen til den som påkaller når han påkaller Meg...» [Al-Baqara: 186]

Så har Han klargjort i disse versene at Han skapte jinn og mennesker for å tilbe Ham, og at Han har bestemt – det vil si, påbudt og befalt – sine tjenere i den tydelige Koranen, og gjennom Sendebudets ord, fred og velsignelser være med ham, at ingen skal tilbes uten deres Herre.

Han, Den Opphøyde og Mektige, har tydeliggjort at du'ā er en storslått tilbedelse, og at den som er arrogant ovenfor den, skal gå inn i Ilden. Han befalte sine tjenere å påkalle Ham en og alene, og informerte om at Han er nær og svarer på deres påkallelse. Dermed er det en plikt for alle tjenere å utelukkende rette sin du'ā til sin Herre, for det er en form for tilbedelse som de ble skapt for, og som de har blitt befalt. Og Han, Den Opphøyde, sier:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝١٦٢ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۝١٦٣﴾

«Si: Sannelig, min bønn, mitt offer, mitt liv og min død tilhører Allah, Herren over alle verdener.»

«Han har ingen partner, og dette ble jeg befalt, og jeg er den første av muslimene.»

[Al-An'am: 162, 163]

Så befalte Allah sin profet ﷺ å informere menneskene om at hans bønn og hans offer – det vil si slakting –, samt hans liv og hans død, tilhører Allah, all verdenes Herre, alene og uten partnere. Basert på dette: den som slakter for andre enn Allah, har tillagt partnere ved Allahs side, akkurat som om han hadde bedt til andre enn Allah. Dette er fordi Allah, den Opphøyde, har koblet bønn og slakting sammen, og informert om at de begge tilhører Allah alene og uten partnere. Så den som slakter (ofrer) for noen andre enn Allah, blant djinner, engler, de døde og andre, for å søke nærhet til dem ved dette, er som den som ber til noen andre enn Allah. Og i en autentisk hadith står det at Profeten, fred og velsignelser være med ham, sa:

«لَعَنَ اللهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللهِ».

«Allah har forbannet den som ofrer (slakter) for andre enn Allah.» Imam Ahmad rapporterte med en god fortellerkjede som det blir fortalt av Tariq ibn Shihab (måtte Allah være fornøyd med ham) at Profeten ﷺ sa:

«مرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَومٍ لَهُم صَنَمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقرِّبَ لَهُ شَيئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيسَ عِندِي شَيءٌ أُقَرِّبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذَبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا، فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأُقَرِّبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَه، فَدَخَلَ الجَنَّةَ».

«To menn passerte et folk som hadde en avgud. Ingen fikk passere den uten å ofre noe til den. De sa til den ene av dem: 'Ofre.' Han svarte: 'Jeg har ingenting å ofre.' De sa: 'Ofre, om så bare en flue.' Da ofret han en flue, og de lot ham passere, og han gikk inn i Helvete.

Også sa de til den andre: 'Ofre.' Han svarte: 'Jeg ville aldri ofre noe til noen andre enn Allah, den Opphøyde i Majestet.' Da halshugget de ham, og han gikk inn i Paradiset.»

Dersom den som ofrer en flue eller lignende til en avgud eller lignende blir en polyteist som fortjener å tre inn i Ilden, hva da med den som påkaller jinner, engler og rettskafne (awliya)? Hva med den som søker hjelp hos dem, gir løfter til dem, og ofrer slaktedyr til dem, i håp om derved å bevare sin rikdom, helbrede sin syke, eller sikre tryggheten til sin buskap og sine avlinger? Hva med den som gjør dette i frykt for jinnenes ondskap, eller lignende?! Det er ingen tvil om at den som gjør dette og lignende, i enda større grad er en polyteist som fortjener å tre inn i Ilden, enn denne mannen som ofret fluen til avguden.

Blant det som også er nevnt om dette, er det Allah sa:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ

ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ٣﴾

«Sannelig, Vi har åpenbart deg al-Kitab (Boken, Skriften) med sannhet, så tilbe Allah i religiøs oppriktighet mot Ham.»

«Sannelig, den rene religion tilhører Allah alene. Og de som tar beskyttere/ allierte ved siden av Ham (sier): 'Vi tilber dem bare for at de skal bringe oss nærmere Allah.' Sannelig, Allah vil dømme mellom dem i det de er uenige om. Sannelig, Allah veileder ikke den som er en løgner og en vantro.» [Az-Zumar: 1-3] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِۚ قُلۡ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ١٨﴾

«De tilber i tillegg til Allah slikt som hverken kan skade eller gagne dem, og sier: "Disse taler vår sak hos Allah!" Si (til dem): "Vil dere fortelle Allah noe Han ikke vet om i himlene og på jorden?" (Høyt) Æret og Opphøyd er Han over alt de tilskriver (Ham) av partnere». [Yunus: 18].

Så Allah, Æret er Han, har i disse to versene informert om at avgudsdyrkerne har tatt beskyttere/ allierte (awliya) blant skapningene utenom Ham. De tilber dem sammen med Ham gjennom frykt, håp, ofring, løfter, påkallelse og lignende, med påstand om at disse beskytterne

bringer dem som tilber dem nærmere Allah, og går i forbønn for dem hos Ham. Deretter har Allah, Æret er Han, tilbakevist dem, klargjort deres falskhet, og kalt dem løgnere, vantro og avgudsdyrkere. Han har opphøyd Seg over deres avgudsdyrkelse (shirk), og Den Opphøyde og Majestetiske har sagt:

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

«...Opphøyd er Han og hevet over det de setter ved Hans side.» [An-Nahl: 1]. Av dette forstår man at den som tar en engel, en profet, en jinn, et tre eller en stein, og påkaller denne sammen med Allah, søker hjelp hos den, og søker nærhet til den ved løfter og ved å slakte (ofre), i håp om dens forbønn hos Allah og for at den skal bringe ham nærmere Ham, eller i håp om å helbrede syke, beskytte formue, trygghet for den fraværende, eller lignende handlinger; har sannelig falt i denne store shirk og den alvorlige ulykken, som Allah har sagt om:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾﴾

«Allah tilgir ikke (shirk) at det settes noen ved Hans side i tilbedelse, men Han tilgir det som er mindre enn dette for den Han vil. Den som setter noen ved Allahs side, har begått en stor synd.» [Sura An-Nisa: 48] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ

أَنْصَارٍ﴾

«Sannelig, den som setter noe ved Allahs side i tilbedelse, har Allah gjort Paradiset forbudt for, og hans bosted vil være Ilden. Og de urettferdige vil ikke ha noen hjelpere.» (72) [Al-Ma'idah: 72].

Forbønnen vil på Dommedagen kun tilfalle tilhengerne av monoteismen (Tawhid) og oppriktighet, ikke tilhengerne av polyteisme (shirk), slik Profeten ﷺ sa da det ble sagt til ham: «Å Allahs sendebud, hvem er den heldigste blant menneskene som får din forbønn?» Han sa:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

«Den som sier: 'La ilaha illa Allah' oppriktig fra sitt hjerte». Profeten (fred og velsignelse være med han) sa:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَومَ القِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللهِ مَن مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئًا».

«Hver profet har en bønn som blir besvart, og hver profet har fremskyndet sin bønn. Men jeg har spart min bønn som forbønn for min ummah på Oppstandelsens dag. Og den vil, med Allahs vilje, nå den av min ummah som dør uten å sette noe ved siden av Allah.»

De tidligere avgudsdyrkerne trodde at Allah var deres Herre, deres Skaper og deres Forsørger, men de knyttet seg til profeter, rettskafne (awliya),

engler, trær, steiner og lignende, i håp om deres forbønn hos Allah, og at de skulle bringe dem nærmere Ham, slik det tidligere er nevnt i versene. Så Allah unnskyldte dem ikke for dette. Tvert imot fordømte Allah dem i Sin storslåtte bok, og kalte dem vantro og avgudsdyrkere. Han tilbakeviste deres påstand om at disse guddommene går i forbønn for dem og bringer dem nærmere Allah. Heller ikke Allahs Sendebud ﷺ unnskyldte dem. Tvert imot bekjempet Sendebudet ﷺ dem for denne avgudsdyrkelsen (shirk), helt til de viet tilbedelsen utelukkende til Allah alene, ved å handle i samsvar med Hans, Æret er Han, ord:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

«Og bekjemp dem inntil det ikke lenger er noen fitna, og religionen blir for Allah alene…» [Al-Baqarah: 193]. Og Sendebudet ﷺ sa:

«أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُم وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُم عَلَى اللهِ».

«Jeg har blitt befalt å kjempe mot menneskene inntil de bevitner at det ikke finnes noen gud verdig tilbedelse utenom Allah og at Muhammad er Allahs sendebud, overholder as-Salat (tidebønnen) og betaler az-Zakat (velferdsskatten). Hvis de gjør dette, har de beskyttet sitt blod og sin eiendom fra

meg, unntatt med islams rett, og deres regnskap er hos Allah.» Og betydningen av hans ﷺ uttalelse:

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ».

«Til de bevitner at det ikke finnes noen guddom verdig tilbedelse utenom Allah» Det betyr: At de tilber Allah alene, og ingenting annet enn Ham.

Avgudsdyrkerne pleide å frykte jinnene og søke tilflukt hos dem, så åpenbarte Allah Den Opphøyde Sine ord om dette:

﴿وَأَنَّهُۥ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ ٱلْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ ٱلْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦﴾

«Og det var menn blant menneskene som søkte tilflukt hos menn blant jinnene, og de økte dem i overlast.» (6) [Al-Jinn: 6]. De lærde innen tafsir sa om det edle verset: Forklaring av Hans ord:

﴿...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

«...og de økte dem i overlast.» Det betyr: skrekk og frykt; fordi jinnene opphøyer seg selv og blir hovmodige når de ser at menneskene søker tilflukt hos dem. Da inngir de dem enda mer frykt og skrekk, slik at de øker sin tilbedelse av dem og søker tilflukt hos dem.

Allah har erstattet dette for muslimene med å søke tilflukt hos Ham, Æret er Han, og ved Hans fullkomne Ord, og Han åpenbarte om dette Sine Ord, Opphøyd er Hans Majestet:

﴿وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيۡطَانِ نَزۡغٞ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٠٠﴾

«Og hvis en innskytelse fra djevelen påvirker deg, søk da tilflukt hos Allah, for Han er Den Allhørende, Den Allvitende.» (200) [Al-A'raf: 200] Og Hans Ord, Opphøyd er Hans Majestet:

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ١﴾

«Si: Jeg søker tilflukt hos morgengryets Herre,» (1) Det er også autentisk berettet fra Profeten ﷺ at han sa:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَم يَضُرَّهُ شَيءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

«Den som tar opphold på et sted og sier: (Jeg søker tilflukt ved Allahs fullkomne ord fra det onde av det Han skapte); vil ingenting skade ham inntil han reiser fra dette stedet».

Ut fra de foregående versene og hadithene forstår den som søker frelse, som ønsker å bevare sin religion og å være trygg mot shirk, både i dets små og store former, at det å knytte seg til de døde, engler, jinner og andre skapninger, å påkalle dem, søke tilflukt hos dem og lignende, er blant handlingene til polyteistene i uvitenhetstiden (jahiliyya), og er blant de verste formene for shirk mot Allah, Den Opphøyde. Derfor er det obligatorisk å avstå fra dette, å passe seg for det, å råde hverandre til å avstå fra det, og å fordømme

den som gjør det.

Når det gjelder den som er kjent blant folk for disse handlingene av shirk (avgudsdyrkelse): Da er det ikke tillatt å inngå ekteskap med ham, ei heller å spise det han har slaktet, be [begravelsesbønn] over ham eller å be bak ham [i bønn], før han offentlig kunngjør sin angrelse overfor Allah – Den Opphøyde – for dette, og vier sin påkallelse (dua) og tilbedelse utelukkende til Allah alene. For påkallelse er selve tilbedelsen, ja, dens kjerne, slik Profeten ﷺ sa:

«الدُّعَاءُ هُوَ العِبَادَةُ».

"«Du'ā er (selve) tilbedelsen.»" Det er fortalt fra Profeten ﷺ i en annen uttalelse at han sa:

«الدُّعَاءُ مُخُّ العِبَادَةِ».

«Du'ā er kjernen i tilbedelsen.» Når det gjelder ekteskap med polyteistene: Allah Den Opphøyde sa:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾﴾

«Og gift dere ikke med flergudsdyrkende kvinner inntil de tror. Og en troende slavekvinne er bedre enn en flergudsdyrkende kvinne, selv om hun behager dere. Og gift ikke bort (deres kvinner) til

flergudsdyrkere inntil de tror. Og en troende slave er bedre enn en flergudsdyrker, selv om han behager dere. Disse kaller til Ilden, og Allah kaller til Paradiset og tilgivelse ved Sin tillatelse. Og Han klargjør Sine åpenbaringer for menneskene; kanskje de vil huske.» [Al-Baqarah: 221] Allah, Den Opphøyde, har forbudt muslimene å gifte seg med avgudsdyrkende kvinner, blant dem som tilber idoler, djinner, engler og lignende, inntil de tror og oppriktig tilber Allah alene, anerkjenner Sendebudet ﷺ i det han har brakt, og følger hans vei. Han har også forbudt å gifte bort muslimske kvinner til avgudsdyrkende menn, inntil de tror og oppriktig tilber Allah alene, anerkjenner Sendebudet ﷺ, og følger ham.

Han, Den Opphøyde, opplyste om at en troende slavekvinne er bedre enn en fri, avgudsdyrkende kvinne, selv om hun skulle vekke beundring hos den som ser på henne og hører hennes tale, med sin skjønnhet og vakre tale. Også at en troende slave er bedre enn en fri, avgudsdyrkende mann, selv om han skulle vekke beundring hos sin tilhører og den som ser på ham, med sin skjønnhet, veltalenhet, tapperhet og lignende. Deretter klargjorde Han årsakene til dette fortrinnet med Sine ord, Den Opphøyde:

﴿...أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...﴾

«...De kaller til ilden...» [Al-Baqarah: 221].

Med dette menes avgudsdyrkerne (al-mushrikeen), både menn og kvinner; for gjennom sine ord, sine handlinger, sin livsførsel og sin moral kaller de til Ilden. De troende mennene og de troende kvinnene, derimot, kaller til Paradiset gjennom sin moral, sine handlinger og sin livsførsel. Hvordan kan vel da disse to være like!

Når det gjelder bønnen for avgudsdyrkerne, så har Den Mektige og Opphøyde sagt om de hyklerske:

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِۦٓ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨٤﴾﴾

«Be aldri for noen av dem som dør, og stå ikke ved hans grav. De nektet å tro på Allah og Hans sendebud, og døde mens de var syndere.» [At-Tawbah: 84]. Slik klargjorde Han, Mektig og Opphøyd, i dette edle verset at det ikke skal bes for hykleren og den vantro, på grunn av deres vantro på Allah og Hans sendebud. På samme måte skal det ikke bes bak dem, og de skal ikke gjøres til imamer for muslimene, på grunn av deres vantro og manglende pålitelighet, det store fiendskapet mellom dem og muslimene, og fordi de ikke tilhører bønnens og tilbedelsens folk. For sammen med vantro og shirk (det å sidestille andre med Allah) består ingen handlinger. Vi ber Allah om

beskyttelse mot dette. Når det gjelder å spise kjøtt slaktet av flergudsdyrkere: så har Han (opphøyet er Hans majestet) sagt, for å klargjøre forbudet mot selvdøde dyr og kjøtt slaktet av flergudsdyrkere:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴿١٢١﴾﴾

«Spis ikke av det som Allahs navn ikke er nevnt over, for det er synd. Sannelig, djevlene inngir til sine allierte å strides med dere. Og hvis dere adlyder dem, er dere sannelig avgudsdyrkere.» (121) [Al-An'am: 121]. Derfor har Han – Majestetisk er Han – forbudt muslimene å spise selvdøde dyr (åtsler) og det en avgudsdyrker har slaktet; for han er [rituelt] uren. Dermed er hans slakt å anse som et åtsel, selv om han skulle nevne Allahs navn over det. For det å nevne Hans navn er fra hans side ugyldig og uten virkning, ettersom dette er en form for tilbedelse – og shirk (avgudsdyrkelse) forkaster og ugyldiggjør tilbedelsen, inntil avgudsdyrkeren vender om i anger til Allah, Den Opphøyde. Sannelig tillot Han, Opphøyet er Hans majestet, maten til Bokens folk i Sine Ord, Æret er Han:

﴿...وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ...﴾

«...Maten til dem som fikk Skriften er tillatt for dere, og deres mat er tillatt for dem...» [Al-Ma'idah:

5] Fordi de tilskriver seg en himmelsk religion, og hevder at de er følgere av Moses og Jesus, selv om de lyver om dette, og Allah har opphevet og ugyldiggjort deres religion ved å sende Muhammad ﷺ til hele menneskeheten. Men Allah (ﷻ) har gjort maten og kvinnene til dem som fikk Skriften lovlige for oss, av en dyp visdom og underliggende formål som de lærde har forklart. Dette er i motsetning til avgudsdyrkerne som tilber avguder og de døde, blant profeter, rettskafne (awliya) og andre. Deres religion mangler nemlig grunnlag og har ikke engang et skinn av sannhet i seg; den er tvert imot falsk fra grunnen av. Følgelig regnes deres slakt som åtsel, og det er ikke tillatt å spise det.

Når det gjelder det at en person sier til den han henvender seg til: 'En jinn har rammet deg', 'en jinn har tatt deg', 'djevelen har fløyet av gårde med deg' og lignende, så faller dette inn under forbannelser og skjellsord. Dette er ikke tillatt mellom muslimer, i likhet med andre former for forbannelser og skjellsord. Dette faller ikke inn under shirk, med mindre den som sier det tror at jinn styrer over mennesker uten Allahs tillatelse og vilje. Den som tror dette om jinnene eller andre skapninger, er vantro på grunn av denne overbevisningen; for Allah er Den som eier alt og har makt over alt. Han er Den som bringer gagn og skade, og ingenting eksisterer uten Hans tillatelse, vilje og

forutbestemmelse, akkurat som Han, Den Majestetiske, sa da Han befalte Sin Profet ﷺ å informere menneskene om dette storslåtte prinsippet:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴿١٨٨﴾﴾

«Si: "Jeg råder ikke over gagn eller skade for meg selv, unntatt det Allah vil. Og hadde jeg kjent det skjulte, ville jeg ha skaffet meg rikelig med godt, og det onde ville ikke ha berørt meg. Jeg er intet annet enn en advarer og et bud med godt nytt for et folk som tror."» (188) [Al-A'raf: 188]. Så hvis skapningenes mester og den beste av dem (fred og velsignelser være med ham) ikke har noen makt til å bringe seg selv nytte eller skade, unntatt det Allah vil, hvordan er det da med andre skapninger?! Og versene med denne betydningen er mange.

Når det gjelder å spørre spåmenn, sjarlataner, astrologer og deres like, blant dem som befatter seg med nyheter om det skjulte, så er det forkastelig og ikke tillatt. Å tro på dem er verre og mer forkastelig, tvert imot er det en gren av vantro, ifølge profetens ﷺ ord:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَومًا».

«Den som går til en spåmann og spør ham om noe, vil ikke få sin bønn akseptert i førti dager.»

Rapportert Muslim i sin autentiske samling. I hans Sahih ble det også rapportert av Muʿāwiya ibn al-Hakam al-Sulami (måtte Allah være fornøyd med ham):

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِتْيَانِ الكُهَّانِ وَسُؤَالِهِم».

«Profeten ﷺ forbød å oppsøke spåmenn og spørre dem.»

Forfatterne av Sunan rapporterte fra Profeten ﷺ at han sa:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«Den som oppsøker en spåmann og tror på det han sier, har fornektet det som ble åpenbart for Muhammed ﷺ.» Hadithene om dette er mange. Derfor er det obligatorisk for muslimene å passe seg for å spørre spåmenn, sannsigere og alle andre sjarlatanер som beskjeftiger seg med å fortelle om det skjulte og å villede muslimene, enten det er i medisinens navn eller annet, på grunn av det som tidligere er nevnt om profetens ﷺ forbud mot dette, og hans advarsel mot det. Dette omfatter også: det noen mennesker påstår i medisinens navn av skjulte ting, når han lukter på den sykes turban, eller den syke kvinnens slør, eller lignende, og sier: «Denne syke mannen eller denne syke kvinnen har gjort det og det, og handlet slik og slik», av skjulte ting som den sykes turban og lignende ikke gir noen indikasjon på. Hensikten med dette er kun å villede

allmennheten, slik at de skal si: «Han har kunnskap om medisin, samt sykdommens typer og årsaker.» Kanskje gir han dem noe medisin, og kanskje sammenfaller dette med helbredelse ved Allahs bestemmelse, slik at de tror at det skyldtes hans medisin. Det kan også hende at sykdommen skyldes visse jinner og djevler som tjener den som utgir seg for å være lege. De informerer ham om skjulte ting som de har fått innsikt i, slik at han stoler på dette. Han behager jinnene og djevlene med tilbedelse som passer dem, hvorpå de trekker seg vekk fra den syke og opphører med skaden de har påført ham. Dette er noe som er velkjent om jinner og djevler, og de som benytter seg av dem.

Det er også obligatorisk for muslimene å passe seg for dette, å råde hverandre til å avstå fra det, å stole på Allah, den Opphøyde, og å ha tawakkul på Ham i alle saker. Det er ikke noe i veien for å benytte seg av lovlig ruqyah og tillatte medisiner, samt å søke behandling hos leger som undersøker den syke og fastslår sykdommen hans ved hjelp av fysiske og rasjonelle årsaker og midler. Det er autentisk overlevert fra Profeten ﷺ at han sa:

«مَا أَنْزَلَ اللهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ علِمه، وَجَهِلَهُ مَنْ جَهِلَهُ».

«Allah har ikke sendt ned noen sykdom uten at Han har sendt ned en kur for den. Den er kjent for den som har kunnskap om den, og ukjent for den

som er uvitende om den.» Profeten ﷺ sa også:

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءَ بَرَأَ بِإِذْنِ اللهِ».

«For enhver sykdom finnes det en medisin, og når medisinen treffer sykdommen, blir man helbredet med Allahs tillatelse.» Og Profeten ﷺ sa:

«عِبَادَ اللهِ، تَدَاوَوا وَلَا تَدَاوَوا بِحَرَامٍ».

«Allahs tjenere, søk behandling, og ikke søk behandling med noe forbudt.» Hadithene om dette er mange.

Så vi ber Allah, opphøyd er Hans majestet, om å forbedre tilstanden til alle muslimer, og helbrede deres hjerter og kropper fra alt ondt, og forene dem i rettledning, og gi oss og dem tilflukt fra villedende prøvelser, og fra lydighet mot Satan og hans allierte. Sannelig, Han har fullstendig makt over alle ting, og det finnes ingen makt eller styrke unntatt hos Allah, Den Høyeste, Den Storslåtte.

Må Allahs fred og velsignelser være over Hans tjener og sendebud, vår profet Muhammad, hans familie og hans følgesvenner.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Det fjerde budskapet:

Regelen for å praktisere tilbedelse gjennom awrād (litanier) som inneholder bidʿah (religiøse innovasjoner) og shirk

Fra Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz til den ærede bror (.....), måtte Allah veilede ham til alt godt, amin.

Salaam aleikum wa rahmatullahi wa barakatuh.

Videre: Deres ærede brev har nådd meg – måtte Allah la Sin veiledning nå dere – samt informasjonen det inneholdt om at det i deres land finnes folk som holder fast ved litanier som Allah ikke har åpenbart noen autoritet for. Noe av dette er religiøs innovasjon, og noe er flerguderi (shirk). De tilskriver dette til de troendes leder: 'Ali ibn Abi Talib (måtte Allah være tilfreds med ham), og andre. De leser disse awrad i dhikr-samlinger, eller i moskeene etter Ṣalāt al-Maghrib, og hevder at det er en handling for å oppnå nærhet til Allah, slik som når de sier: «Ved Allahs rett, å Allahs menn, hjelp oss med Allahs hjelp, og vær vår støtte ved Allah.» Også som når de sier: «Å åndelige ledere, og å mestere, svar, å dere som gir oss støtte, gå i forbønn hos Allah. Her står deres tjener, hengiven ved deres dør, og frykter for sine mangler. Kom oss til

unnsetning, Å Allahs Sendebud, for jeg har ingen andre enn dere å gå til, og fra dere oppnås det som søkes, og dere er Allahs folk. Ved Hamza, martyrenes mester, og ved dem av dere som er en støtte for oss; kom oss til unnsetning, Å Allahs Sendebud.» Og som deres ord: «Å Allah, send velsignelser over den Du har gjort til en årsak for utspringet av Dine allmektige hemmeligheter og frembruddet av Dine barmhjertige lys, slik at han ble en representant for det Guddommelige Nærvær (al-Hadrah ar-Rabbaniyyah), og en stedfortreder (khalifah) for Dine essensielle hemmeligheter.»

Deres ønske om en klargjøring av hva som er bidʿah (religiøs innovasjon), og hva som er shirk, samt om bønnen er gyldig bak en imam som gjør denne påkallelsen – er alt dette nå blitt gjort klart?

Svaret: All lovprisning tilhører Allah alene, og måtte Allahs fred og velsignelser være over ham, som det ikke finnes noen profet etter, samt over hans familie og hans følgesvenner, og de som følger hans veiledning til Dommedagen.

Videre: Vit – måtte Allah gi deg suksess – at Allah, Æret er Han, kun skapte skaperverket og sendte sendebudene, fred og velsignelser være med dem, for at Han skal tilbes alene, uten noen partnere, og ingenting annet utenom Ham, slik Han sa:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

«Og Jeg [Allah] skapte ikke djinn og mennesker for annet enn å tilbe Meg (Alene).»

[Adh-Dhariyat: 56].

Tilbedelsen – som tidligere forklart – er: å adlyde Ham, Den Opphøyde, og å adlyde Hans Sendebud Muhammad ﷺ; ved å utføre det Allah og Hans Sendebud har påbudt, og å holde seg unna det Allah og Hans Sendebud har forbudt, ut fra tro på Allah og Hans Sendebud, og oppriktighet overfor Allah i handling, sammen med den ytterste kjærlighet til Allah, og fullkommen ydmykhet for Ham alene, Den Opphøyde, og ingen andre; slik Allah, den Opphøyde, sier:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

«Deres Herre har bestemt at dere kun skal tilbe Ham...» [Al-Isra': 23] Det betyr: Han befalte og påla at Han tilbes alene. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝١ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝٢ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝٣ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝٤﴾

«All lovprisning tilhører Allah, Herren over alle verdener.» (2)

«Den Barmhjertige, Den Nåderike.» (3)

«Herren over Dommens dag.» (4)

«Deg alene tilber vi, og Deg alene søker vi hjelp fra.» (5) [Al-Fātiḥa: 2-5] Så har Allah, den Allmektige, klargjort med disse versene: at Han er

den eneste som fortjener å bli tilbedt, og den eneste man skal søke hjelp hos. Og Han, Mektig er Hans majestet, sa:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُ...﴾

«Sannelig, Vi har åpenbart deg al-Kitab (Boken, Skriften) med sannheten, så tilbe Allah i religiøs oppriktighet mot Ham.» (2)

«Den rene religionen tilhører Allah...»

[Az-Zumar: 2-3] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴿١٤﴾﴾

«Så påkall Allah, med oppriktig hengivenhet i religionen for Ham alene, selv om de vantro misliker det.» (14) [Ghafir: 14] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴿١٨﴾﴾

«Moskeene tilhører Allah, så påkall ingen sammen med Allah.» (18) [Al-Jinn: 18] Versene om dette er mange, og alle viser at tilbedelse må rettes til Allah alene.

Det er velkjent at du'ā i alle sine former er en del av tilbedelsen. Derfor er det ikke tillatt for noe menneske å påkalle noen andre enn sin Herre, ei heller å søke hjelp eller redning hos noen andre enn Ham, i samsvar med disse edle versene og det som har samme betydning.

Dette gjelder ikke hverdagslige forhold og fysiske årsaker som et levende og nærværende menneske har evne til å håndtere. Slikt regnes ikke som tilbedelse. Det er derimot tillatt, ifølge tekstene og full enstemmighet, at et menneske søker hjelp fra et levende menneske med de rette forutsetningene i ordinære saker; som for eksempel å be om hjelp eller unnsetning for å avverge skade fra et barn, en tjener, en hund eller lignende.

Som når et menneske søker hjelp fra en levende person som er til stede og i stand til å hjelpe – eller fra en som ikke er til stede, ved å bruke fysiske midler som meldinger, brev og lignende – for å bygge huset sitt, reparere bilen sin eller andre lignende ting. Et eksempel på dette er når et menneske søker hjelp hos sine kamerater i jihad, krig og lignende situasjoner. I denne sammenheng er Allah den Høyestes Ord i historien om Moses (fred og velsignelse være med han):

﴿...فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِى مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِى مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

«...så ba den som var av hans eget folk, ham om hjelp mot den som var av hans fiende...».

[Al-Qaṣaṣ: 15]

Når det gjelder å søke hjelp hos de døde, jinn og engler, og trær og steiner: så er dette av den store shirk, og det er av samme natur som gjerningene til

de tidlige polyteistene med sine avguder; slik som al-Uzza, al-Lat og andre. Likeledes gjelder det å søke hjelp og be om bistand hos dem blant de levende man anser for å være rettskafne (awliya), i anliggender som ingen andre enn Allah har makt over; som å helbrede syke, veilede hjertene, gi inntreden i Paradiset, frelse fra Ilden, og lignende.

De foregående versene, og andre vers og hadither med samme betydning, viser alle nødvendigheten av å vende hjertet til Allah i alle saker, og å vie tilbedelsen oppriktig til Allah alene. Menneskene ble skapt for dette formålet, og det er dette de har blitt påbudt – slik det fremgår av de tidligere versene og i Hans, Den Opphøyde, ord:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾

«Tilbe Allah, og ikke sett med-guder ved Hans side...» [An-Nisa: 36] Og Hans Ord, Æret er Han:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

«Og de ble ikke befalt annet enn å tilbe Allah, oppriktige i religionen for Ham...» [Al-Bayyinah: 5] Profetens ﷺ uttalelse i hadithen til Mu'adh (måtte Allah være fornøyd med ham):

«حَقُّ اللهِ عَلَى العِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

«Allahs rett overfor Hans tjenere er at de tilber Ham og ikke setter noen partnere ved Hans side». Det er enighet om dens autentisitet (rapportert av

al-Bukhari og Muslim). Profetens ﷺ ord i hadithen gjenfortalt av Ibn Masʿūd (måtte Allah være fornøyd med ham):

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

«Den som dør, mens han påkaller en partner ved Allah, vil gå inn i Helvete.» Rapportert av al-Bukhari. I Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim fra hadithen til Ibn Abbas (må Allah være fornøyd med dem begge) at Profeten ﷺ, da han sendte Mu'adh til Jemen, sa til ham:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَومًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُم إِلَيهِ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلهَ إِلَّا اللهُ».

«Sannelig, du kommer til et folk blant skriftens folk, så la det første du kaller dem til være vitnesbyrdet om at det finnes ingen gud verdig tilbedelse utenom Allah.» Og i en uttalelse:

«اُدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلهَ إِلَّا اللهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللهِ».

«Kall dem til å bevitne at det ikke finnes noen gud verdig tilbedelse uten Allah, og at jeg er Allahs sendebud.» Og i en beretning av al-Bukhari:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُم إِلَى أَنْ يُوَحِّدُوا اللهَ».

«La det første du inviterer dem til, være at de bekjenner Allahs enhet (tawḥīd) i tilbedelsen.» I Sahih Muslim som det blir fortalt av Tariq bin Ashyam al-Ashja'i (måtte Allah være fornøyd med

ham) at Profeten ﷺ sa:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِن دُونِ اللهِ؛ حَرُمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

«Den som sier: 'La ilaha illa Allah', og fornekter alt som tilbes utenom Allah, hans eiendom og hans blod er ukrenkelig, og hans regnskap er hos Allah, Den Majestetiske.» Hadithene om dette er mange.

Denne monoteismen (tawhid) er grunnlaget og fundamentet for religionen islam, kjernen i det hele, og det viktigste av alle påbud. Det er visdommen bak skapelsen av mennesker og jinn, og visdommen bak utsendelsen av alle sendebudene (måtte fred og velsignelse være over dem), slik de foregående versene viser. Blant disse er Hans, den Allmektiges, ord:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

«Og Jeg [Allah] skapte ikke djinn og mennesker for annet enn å tilbe Meg (Alene).» [Adh-Dhariyat: 56]. Blant bevisene på dette er også hans ord - den Majestetiske:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

«Sannelig har Vi sendt hvert folk [hver generasjon, mennesker og djinn, hvert samfunn i øst og vest fikk samme beskjed: "Tilbe Allah Alene"] Sendebud (som forkynte): "Tilbe (kun) Allah, og hold dere unna Taghut (avguder, falske

guddommer)"...». [An-Nahl: 36]. Og Hans Ord, Æret og Opphøyd er Han:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴿٢٥﴾﴾

«Vi sendte intet Sendebud før deg, (Muhammad ﷺ) uten at Vi innga ham (å forkynne) at det finnes ingen annen gud verdig tilbedelse utenom Meg, så tilbe Meg (Alene)!». [Al-Anbiya': 25]. Han, Opphøyet er Hans Majestet, sa om Nuh, Hud, Salih og Shu'ayb (fred og velsignelse være med dem), at de sa til sitt folk:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

«...tilbe Allah, dere har ingen guddom verdig tilbedelse utenom Ham...» [Al-A'raf: 59], Dette er kallet til alle sendebudene, slik de to ovennevnte versene viser. Fiendene til sendebudene har selv innrømmet at sendebudene befalte dem å tilbe Allah alene og forkaste de guddommene som blir tilbedt ved siden av Ham, slik Allah, Den Opphøyde, forteller i beretningen om 'Ād, da de sa til Hūd (fred være med ham):

﴿...أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

«...Har du kommet til oss for at vi skal tilbe Allah alene, og forlate det våre forfedre tilba?...» [Al-A'raf: 70] Den Opphøyde sa om Quraysh, da vår profet Muhammad ﷺ kalte dem til å tilbe Allah alene og forlate det de tilba ved siden av Ham – enten det var

engler, rettskafne, avguder, trær eller annet:

﴿أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝٥﴾

«Har han gjort (alle) guddommene til Ên gud? Dette er sannelig en merkverdig sak!». [Sad: 5], Og Han, Æret og Opphøyet er Han, sa om dem:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ۝٣٥ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓا۟ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ۝٣٦﴾

«Sannelig, når det ble sagt til dem: 'La ilaha illallah', viste de hovmod.» (35)

«Og de sier: "Skal vi sannelig forlate våre guder for en gal dikter?"» (36) [As-Saffat: 35-36]. Det finnes mange vers som viser denne betydningen.

Ut fra det vi har nevnt av vers og hadither, blir det klart for deg – måtte Allah gi meg og deg suksess i å oppnå forståelse i religionen og innsikt i vår Herres rett – at disse påkallelsene og formene for å søke hjelp, som du har nevnt i spørsmålet ditt, alle er former for den store shirk. Dette fordi det innebærer å rette tilbedelse mot andre enn Allah, og å be de døde og fraværende om ting som ingen andre enn Ham har makt over. Dette er enda mer avskyelig enn shirk hos de tidligere flergudsdyrkerne, for de begikk kun shirk i tider med medgang. Når det gjelder tider med nød, vier de tilbedelsen oppriktig til Allah alene, fordi de vet at Han – Den Opphøyde – er den eneste som har

makt til å befri dem fra nøden. Slik har Den Høyeste sagt i Sin klare Bok om disse avgudsdyrkerne:

﴿فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلۡفُلۡكِ دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ إِذَا هُمۡ يُشۡرِكُونَ ٦٥﴾

«Og når de går om bord i en båt, ber de til Allah, i religiøs oppriktighet overfor Ham. Men når Han bringer dem trygt til land, tilber de også andre (enn Ham)». (65) [Al-'Ankabut: 65]. Han, Æret og Opphøyd er Han, sa idet Han henvendte seg til dem i et annet vers:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِي ٱلۡبَحۡرِ ضَلَّ مَن تَدۡعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُۖ فَلَمَّا نَجَّىٰكُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ أَعۡرَضۡتُمۡۚ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ كَفُورًا ٦٧﴾

«Og når nøden rammer dere på havet, forsvinner de dere ber til, unntatt Ham. Men når Han bringer dere trygt til land, vender dere bort. Og mennesket er utakknemlig.» [Al-Isra: 67].

Hvis noen blant disse senere avgudsdyrkerne skulle si: «Vi mener ikke at disse selv kan gjøre nytte eller helbrede våre syke, eller gagne oss eller skade oss i seg selv. Vi søker bare deres forbønn hos Allah, Den Opphøyde, i dette?»

Svaret er å si til ham: At dette er hensikten og målet til de tidligere vantro, og det var ikke deres mening at deres guddommer skaper eller gir underhold, eller kan gagne eller skade i seg selv. For dette blir erklært ugyldig av det Allah har nevnt om

dem i Koranen: at de ønsket deres forbønn og posisjon, og at de skulle bringe dem nærmere Allah, slik Han, Den Opphøyde, har sagt:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ...﴾

«De tilber i tillegg til Allah slikt som hverken kan skade eller gagne dem, og sier: "Disse taler vår sak hos Allah!"...» [Yunus: 18] Så svarte Allah dem på dette med Sine Ord:

﴿...قُلْ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

"«...Si (til dem): "Vil dere fortelle Allah noe Han ikke vet om i himlene og på jorden?" (Høyt) Æret og Opphøyd er Han over alt de tilskriver (Ham) av partnere»." [Yunus: 18] Så har Han, Æret er Han, klargjort at Han ikke kjenner til noen som kan gå i forbønn hos Ham, verken i himlene eller på jorden, på den måten avgudsdyrkerne mener. Det Allah ikke kjenner eksistensen av, har ingen eksistens; for ingenting er skjult for Ham, Æret er Han. Han, Den Opphøyde, sa:

﴿تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ۝١ إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ فَٱعْبُدِ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلْخَالِصُ ۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلْفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِى مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ﴿٣﴾

«Åpenbaringen av Skriften er fra Allah, Den Allmektige, Den Vise» (1)

«Sannelig, Vi har åpenbart deg al-Kitab (Boken, Skriften) med sannheten, så tilbe Allah i religiøs oppriktighet mot Ham.» (2)

«Uten tvil tilhører den rene religionen Allah alene. Og de som har tatt beskyttere (awliyā') ved siden av Ham sier: 'Vi tilber dem bare for at de skal føre oss nærmere Allah i rang.' Sannelig vil Allah dømme mellom dem i det de var uenige om. Sannelig, Allah veileder ikke den som er en løgner og en vantro.» (3) [Az-Zumar: 1-3].

Betydningen av religion her er: tilbedelse, som er: lydighet til Allah og lydighet til Hans Sendebud ﷺ – som tidligere nevnt –, og det omfatter: bønn (duʿā') og bønn om hjelp i nød, frykt og håp, slakt og løfter, slik det også omfatter: bønn (ṣalāh) og faste, og annet av det som Allah og Hans Sendebud har påbudt. Så forklarte Han, den Allmektige, at tilbedelsen tilhører Ham alene, og at tjenerne må gjøre den oppriktig til Ham, den Majestetiske. For Hans påbud til Profeten ﷺ om å gjøre tilbedelsen oppriktig til Ham, er et påbud for alle medlemmer av denne ummahen.

Så forklarte Allah, Den Mektige og Majestetiske, etter dette om de vantro, og sa:

﴿...وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ...﴾

Og de som har tatt beskyttere (awliyā') ved siden av Ham sier: 'Vi tilber dem bare for at de skal føre oss nærmere Allah i rang.' [Az-Zumar: 3]. Så svarte Allah, Æret er Han, dem med Sine Ord:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

«... Allah skal sannelig dømme mellom dem i det de er uenige om [på Oppstandelsens Dag]. Allah leder ikke den som er en løgner og en vantro». [Az-Zumar: 3], Så Allah, Æret er Han, har i dette edle verset informert om at de vantro tilba andre Auliya (allierte, støttespillere) enn Ham bare for at de skulle bringe dem nærmere Allah; og dette er hensikten til de vantro i fortid og nåtid. Allah har erklært dette for ugyldig gjennom det Den Opphøyde har sagt:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

«...Allah skal sannelig dømme mellom dem i det de er uenige om [på Oppstandelsens Dag]. Allah leder ikke den som er en løgner og en vantro». [Az-Zumar: 3], Så Allah, Æret er Han, har klargjort deres løgn i påstanden om at deres guddommer bringer dem nærmere Allah, og deres vantro ved at de viet

tilbedelse til dem. Med dette forstår enhver som har den minste dømmekraft, at vantroen til de tidligere vantro utelukkende besto i at de tok profeter, rettskafne (awliya), trær, steiner og andre skapninger som mellomledd mellom seg og Allah. Deres overbevisning om at de oppfyller deres behov uten Hans tillatelse og tilfredshet, Æret er Han, Den Opphøyde, slik ministre taler noens sak hos konger. Så de sammenlignet Ham, Opphøyd er Hans majestet, med konger og ledere. De sier: "Akkurat som den som har et behov hos kongen og lederen, søker forbønn hos ham gjennom hans nærmeste og hans ministre, slik søker vi oss nærmere Allah gjennom tilbedelse av Hans profeter og Hans venner." Dette er den mest ugyldige falskhet, for Han, Æret er Han, har ingen like, og kan ikke sammenlignes med Sin skapning. Ingen kan gå i forbønn hos Ham uten Hans tillatelse til forbønn, og Han gir ikke tillatelse til andre enn folket av monoteismen (Tawhid). Han, Æret og Opphøyet er Han, er Allmektig over alle ting, og Allvitende om alle ting, og Han er den mest Barmhjertige av de barmhjertige. Han frykter ingen og er ikke redd for noen, for Han, Æret er Han, er den Uovervinnelige over Sine tjenere, og Han styrer over dem slik Han vil. I motsetning til konger og ledere, for de er ikke i stand til alt, og trenger derfor noen til å bistå dem med det de kanskje ikke makter; blant sine

ministre, sine betrodde og sine soldater. På samme måte trenger de noen til å formidle behovene til dem hvis behov de ikke kjenner til, og derfor trenger de noen blant sine ministre og betrodde til å vekke deres medfølelse og blidgjøre dem. Når det gjelder Herren, den Mektige og Opphøyde, er Han, lovet være Hans navn, uavhengig av hele Sin skapelse, og Han er mer barmhjertig mot dem enn deres mødre. Han er den Rettferdige Herskeren, som setter ting på sine rette plasser i samsvar med Sin visdom, kunnskap og makt, og det er derfor på ingen måte tillatt å sammenligne Ham med Hans skapelse. Derfor har Allah klargjort i Sin bok at polyteistene har erkjent at Han er Skaperen, Forsørgeren og Den som styrer, og at Han er den som bønnhører den nødstedte, fjerner det onde og gir liv og død, i tillegg til andre av Hans handlinger. Striden mellom polyteistene og sendebudene handlet om å gjøre tilbedelsen oppriktig til Allah alene, slik Han, Opphøyd er Hans majestet, har sagt:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ...﴾

«Og spør du dem hvem som skapte dem, (Muhammad ﷺ), svarer de visselig: "Allah"...» [Az-Zukhruf: 87], Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ

﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾﴾

"«Si (til dem, Muhammad ﷺ): "Hvem er det som forsørger dere fra himmelen og jorden [lar regnet gro og grøden gro]? Hvem eier (kontroll over) hørsel og syn? Hvem frambringer det levende fra det døde og det døde fra det levende? Hvem er det som har kontroll over alle ting?" De vil svare: "(Det er) Allah!" Si: "Vil dere da ikke frykte Allah?"»." [Yunus: 31] Versene som tyder på dette er mange.

Det er allerede nevnt vers som viser at striden mellom sendebudene og nasjonene kun handlet om å gjøre tilbedelsen oppriktig til Allah alene, slik Han, Æret er Han, sa:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

«Sannelig har Vi sendt hvert folk [hver generasjon, mennesker og djinn, hvert samfunn i øst og vest fikk samme beskjed: "Tilbe Allah Alene"] Sendebud (som forkynte): "Tilbe (kun) Allah, og hold dere unna Taghut (avguder, falske guddommer)"...» [An-Nahl: 36]. Samt de versene som har samme betydning. Allah har klargjort forbønnens status på mange steder i Sin edle bok, og Han, den Høyeste, sa:

﴿...مَن ذَا ٱلَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ...﴾

«...hvem er det som kan gå i forbønn hos Ham uten Hans tillatelse...» [Al-Baqarah: 255] Og Han,

Azza wa Jalla, sa:

﴿وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغۡنِي شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـٔٗا إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ أَن يَأۡذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَيَرۡضَىٰٓ ٢٦﴾

«Og hvor mange engler er det ikke i himlene, hvis forbønn ikke gagner noe som helst, utenom etter at Allah gir tillatelse for den Han vil og er fornøyd med.» [An-Najm: 26]

Han sa også i beskrivelsen av englene:

﴿...وَلَا يَشۡفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرۡتَضَىٰ وَهُم مِّنۡ خَشۡيَتِهِۦ مُشۡفِقُونَ﴾

«Og de går ikke i forbønn unntatt for den Han er fornøyd med, og de er av ærefrykt for Ham fulle av frykt.» [Al-Anbiya': 28].

Han, Opphøyd er Hans majestet, har meddelt at Han ikke er tilfreds med vantro fra Sine tjenere, men at Han er tilfreds med takknemlighet fra dem; og takknemlighet er å erkjenne Hans enhet og å handle i lydighet mot Ham. Så Han, Den Høyeste, sa:

﴿إِن تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمۡۖ وَلَا يَرۡضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلۡكُفۡرَۖ وَإِن تَشۡكُرُواْ يَرۡضَهُ لَكُمۡ...﴾

«Hvis dere er vantro, så er Allah uavhengig av dere, og Han aksepterer ikke vantro for Sine tjenere. Og hvis dere er takknemlige, er Han tilfreds med det for dere...» [Az-Zumar: 7].

Al-Bukhari rapporterte i sin Sahih fra Abū Hurayrah (måtte Allah være fornøyd med ham) at

han sa: Å Allahs sendebud! Hvem av menneskene er lykkeligst over din forbønn? Han sa:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

"«Den som sier: 'La ilaha illa Allah' oppriktig fra sitt hjerte.»" Eller han sa:

«مِنْ نَفْسِهِ».

«fra seg selv.»

I Sahih ble det rapportert av Anas (må Allah være fornøyd med ham) at Profeten ﷺ sa:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

«Enhver profet har en bønn som vil bli besvart, og enhver profet har fremskyndet sin bønn. Men jeg har spart min bønn som forbønn for min ummah på Oppstandelsens dag, og den vil, med Allah vilje, nå den fra min ummah som dør uten å sette noe ved siden av Allah.» Det finnes mange hadither med denne betydningen.

Alt vi har nevnt av vers og hadither, viser at tilbedelse er Allahs rett alene, og at det ikke er tillatt å rette noe av den mot andre enn Allah, verken mot profetene eller noen andre, og at forbønnen tilhører Allah, den Majestetiske, slik Han, den Opphøyde, sa:

﴿قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا...﴾

Si: «All forbønn tilhører Allah...» [Az-Zumar: 44]

Ingen fortjener det unntatt etter at Han gir tillatelse til forbederen, og er fornøyd med den det blir gått i forbønn for. Og Han, Den Opphøyde, er ikke fornøyd med annet enn tawhid, slik det tidligere er nevnt. Basert på dette: De som assosierer noe som helst med Allah har ingen andel i forbønnen, og Allah har klargjort dette i uttalelsen til Den Opphøyde:

﴿فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ﴿٤٨﴾﴾

«Så vil det ikke være dem til noen nytte at noen taler deres sak.» [Al-Muddathir: 48]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...مَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

«...de urettskafne [avgudsdyrkerne] har ingen nær venn, og ingen til å tale deres sak som blir adlydt.» [Ghafir: 18].

Det er også velkjent at urett i absolutt forstand er shirk – å sette partnere ved siden av Allah, slik Allah Den Opphøyde sa:

﴿...وَٱلْكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ﴾

«...og de vantro er de urettferdige.» [Al-Baqarah: 254] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...إِنَّ ٱلشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

«...Sannelig, shirk er en stor urett.»
[Luqman: 13]

Når det gjelder det du nevnte i spørsmålet: om

det enkelte sufier sier i moskeene og andre steder: «Å Allah, send velsignelser over ham Du gjorde til en årsak for utspringet av Dine allmektige hemmeligheter, og frembruddet av Dine barmhjertige lys, slik at han ble en representant for det guddommelige nærvær og en stedfortreder for Dine essensielle hemmeligheter... osv.»

Svaret er at man kan si: Denne uttalelsen og lignende er en del av overkompliseringen og ekstremismen; som vår Profet Muhammad ﷺ advarte mot; i det Muslim rapporterte i Sahih som det blir fortalt av Abdullah bin Mas'ood (måtte Allah være fornøyd med ham) at Allahs sendebud ﷺ sa:

«هَلَكَ المُتَنَطِّعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

«De som går til ytterligheter er fortapt.» Han sa det tre ganger.

Imam al-Khattabi (må Allah vise ham barmhjertighet) sa: Al-mutanatti‘ (المتنطع): Den som går for dypt inn i noe og anstrenger seg unødvendig i å undersøke det; slik som metodene til ahl al-kalam – de som blander seg i det som ikke angår dem, og som beveger seg inn i det deres forstand ikke kan fatte.

Abu al-Sa'adat Ibn Al-Athir sa: Dette er de som går til ytterligheter og overdriver i sin tale, som snakker fra den dypeste delen av halsen. Det er

avledet fra «al-nit», som er den øvre delen av munnen, og ble deretter brukt om enhver som går til ytterligheter i ord og handling.

Gjennom det disse to imamene blant språkets lærde har nevnt, blir det tydelig for deg og for enhver som har bare en liten grad av innsikt, at denne måten å sende salat og salam over vår Profet og leder, Allahs sendebud ﷺ, er blant den kunstige anstrengelsen og ytterligheten som er forbudt. Det som er foreskrevet for muslimen i denne saken, er å følge den autentiske måten som er overlevert fra Allahs sendebud ﷺ når det gjelder salawāt og fred over ham, og i dette finnes det tilstrekkelighet uten annet enn det.

Blant dette: Det som ble fortalt av al-Bukhari og Muslim i de to Sahih samlingene, som det blir fortalt av Ka'b ibn 'Ujrah (måtte Allah være fornøyd med han), at følgesvennene (måtte Allah være fornøyd med dem) sa: «O Allahs sendebud! Allah har befalt oss å sende salat over deg; så hvordan sender vi salat over deg?» Så sa han:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

«Si: Allāhumma ṣalli 'alā Muḥammad wa 'alā āli Muḥammad kamā ṣallayta 'alā Ibrāhīm wa 'alā āli Ibrāhīm, innaka ḥamīdun majīd, wa bārik 'alā

Muḥammad wa ʻalā āli Muḥammad kamā bārakta ʻalā Ibrāhīm wa ʻalā āli Ibrāhīm innaka ḥamīdun majīd».

Det ble rapportert i Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim gjennom Abu Humaid as-Sa'idi (måtte Allah være fornøyd med ham) at de sa: «Å Allahs Sendebud! Hvordan sender vi salawat over deg?» Han sa:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

«Si: Allāhumma ṣalli ʻalā Muḥammad wa ʻalā azwājihi wa dhurriyyatihi, kamā ṣallayta ʻalā āli Ibrāhīm, wa bārik ʻalā Muḥammad wa ʻalā azwājihi wa dhurriyyatihi, kamā bārakta ʻalā āli Ibrāhīm, innaka ḥamīdun majīd.»

I Sahih Muslim som det blir fortalt av Abu Mas'ood al-Ansari (måtte Allah være fornøyd med ham) at han sa: Bashir ibn Sa'd sa: «Å Allahs Sendebud! Allah har befalt oss å sende salawat over deg, så hvordan sender vi salawat over deg?» Så forble han stille, og deretter sa han:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ فِي العَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمتُم».

"«Si: O Allah, send velsignelser over Muhammad og over familien til Muhammad, slik Du har sendt

velsignelser over familien til Ibrahim. Og velsign Muhammad og familien til Muhammad, slik Du har velsignet familien til Ibrahim i alle verdener. Sannelig, Du er Den Lovpriste, Den Majestetiske. Og salam, slik dere har lært.»"

Disse uttrykkene og lignende, samt annet som er autentisk overlevert fra Profeten ﷺ, er det muslimen bør bruke i sin salawāt og fredshilsen over Allahs sendebud ﷺ. For Sendebudet ﷺ er den som best av alle mennesker vet hva som passer å si om ham, slik han også er den som best av alle mennesker vet hvilke uttrykk som bør brukes om hans Herre.

Når det gjelder overdrevent og nyskapte uttrykk, samt uttrykk som kan bære en feilaktig betydning – slik som uttrykkene som er nevnt i spørsmålet – bør de ikke brukes. Dette på grunn av den unødvendige anstrengelsen og overdrivelsen de innebærer, og fordi de kan forstås i falske betydninger, i tillegg til at de strider mot de uttrykkene som Allahs sendebud ﷺ har valgt og veiledet sin ummah til. Han er den mest kunnskapsrike av hele skapningen, den mest oppriktige og den som var fjernest fra overdrivelse. Måtte de beste bønner og fred fra hans Herre være over ham.

Med dette håper jeg at det vi har nevnt av bevis i forklaringen av den sanne monoteismen (Tawhid) og sannheten om avgudsdyrkelse (Shirk),

forskjellen mellom hva de tidlige avgudsdyrkerne og de senere avgudsdyrkerne fulgte om dette temaet, samt i forklaringen av den foreskrevne måten å sende velsignelser over Allahs Sendebud ﷺ, vil være tilstrekkelig og overbevisende for den som søker sannheten. Men den som ikke har noe ønske om å kjenne sannheten; han følger sitt eget begjær. Allah, Den Opphøyde, sa:

﴿فَإِن لَّمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَكَ فَٱعۡلَمۡ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهۡوَآءَهُمۡۚ وَمَنۡ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ بِغَيۡرِ هُدٗى مِّنَ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥٠﴾

«Hvis de ikke svarer deg, så vit at de kun følger sine egne lyster. Og hvem er mer villfaren enn den som følger sine lyster uten rettledning fra Allah? Sannelig, Allah leder ikke det urettferdige folket.» [Al-Qaṣaṣ: 50].

Så klargjorde Han, Æret er Han, i dette edle verset: at menneskene, når det gjelder det Allah sendte Sin profet Muhammad ﷺ med av veiledning og sannhetens religion, deles i to grupper:

Den første er: En som svarer Allah og Hans sendebud ﷺ.

Den andre er: Den som følger sine lyster; deretter opplyste Han, Æret er Han, at ingen er mer villfaren enn den som følger sine lyster uten veiledning fra Allah.

Vi ber Allah – Opphøyet og Hellig er Han – om beskyttelse mot å følge egne lyster, og om at Han

gjør oss, dere og alle våre brødre til dem som adlyder Allah og Hans sendebud ﷺ, som ærer Hans lov, og som advarer mot alt som strider mot Hans lov av innovasjoner (bidʿah) og lyster. Sannelig, Han er Den Rause, Den Gavmilde.

Må Allahs velsignelse og fred være over Hans tjener og budbringer, vår profet Muhammad, hans familie, hans følgesvenner og de som følger ham i godhet til Dommedagen.

Advarsel mot innovasjoner (bid'ah)

Abdul 'Aziz bin Abdillah bin Baz

Boken advarer mot feiringen av mawlid og andre innovasjoner som ikke har grunnlag i Koranen og Profetens ﷺ sunnah. Den bygger på islamske bevis fra Koranen og sunnah, og tydeliggjør at enhver praksis som ikke er foreskrevet, regnes som en bidʿah som må unngås.

***

no397v5.0 - 22/05/2026

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-448-0